

Walek Károly bányamérnök, matematikus, műegyetemi tanár Pécsen született 1878. szeptember 13-án.

A selmecbányai akadémián szerzett oklevelet. 1901-ben az akadémia matematikai tanszékén asszisztens, 1905-ben tanársegéd. 1904 és 1907 között matematikát tanul Münchenben, Liedemannál doktorált matematikából. Selmecbányára visszatérve 1908-ban a matematikai tanszék adjunktusa, 1910-ben rendkívüli, 1911-ben rendes tanára lett. 1918-ban a főiskolával Sopronba került. 1934-től, a főiskolának a budapesti műegyetembe olvasztása után, műegyetemi tanár lett.

1922-1924, 1925-1927, 1932-1934 között a Bányamérnöki Osztály dékánja, 1935-1936-ban a Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kar dékánja volt.

Elsősorban az alkalmazott matematika kérdései foglalkoztatták. Kötelező tananyagként Walek Károly professzor oktatta először a mérnöki stúdiumokhoz szükséges alkalmazott felső matematikát és a valószínűségszámítás elemeit. Matematikából több jegyzetet írt.

Ismertebb művei: Matematika - Walek Károly előadásainak kivonata, 1943

Bevezetés a fizikai kémiai folyamatok matematikájába, 1953

Matematika, Műszaki Egyetem Földmérőmérnöki Kar, 1954

Sopronban hunyt el 1952. szeptember 3-án.